

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

سیامک بهاری
۳۰ اگست ۲۰۱۳

وعده های سر خرمن، ما فریب نمی خوریم

اقتصاد دانان دولت روحانی گفتند، وضعیت اقتصادی را درست می کنیم. تورم را کاهش می دهیم، نان سر سفره مردم می آوریم. معیشت مردم با مشکل روبه روست، صد روزه حلش می کنیم! بیکاری را یک رقمی می کنیم. گرانی را مهار می کنیم، مدیریت می کنیم. اما وضع خراب تر از اینهاست. کسری بودجه، آنهم در نیمه دوم سال جاری فرجه زیادی برای لاف زنی باقی نمی گذارد. حالا تازه می آیند و از اقتصادی که از بنیاد خراب است و از گره های بازنشده آن حرف می زنند. می گویند اصلاً اقتصادی که به فروش نفت متکی است، تورم زا است! تحریمها هم وضع را بغرنج تر کرده است. صبر کنید، چند نسل دیگر را که به خاک سیاه نشاندهیم، یکی دیگر را می آوریم که بگوید، باز هم صبر کنید، درستش می کنیم. وانگهی مگر رهبرشان نگفته بود، "اقتصاد مال خر است" ما برای خریزه انقلاب نکرديم!

جمهوری اسلامی اما ناچار است، وعده بدهد. به خودی ها دلداری بدهد و سبیل رانت خواری و سهم خواهی شرکاء را چرب کند تا تسمه از گرده مردم بکشد. دامنه ریاضت اقتصادی جمهوری اسلامی اقشار مرفه میانی جامعه را هم از پای در می آورد. مردم در گرداب فقر و بیکاری و تورم و گرانی گرفتار آمده اند. هر روز کالائی از سفره میلیونها مردم رخت بر می بندد. گوشت و میوه و شیر و برنج مدتهاست، دیگر مال از ما بهتران است. اینها کالاهای لوکس اند. سفره زیر خط فقر یعنی همین!

حکومت عدل اسلامی هیچ روزنه امیدی ولو ظاهری و موقت نمی تواند مقابل مردم باز کند. وعده های تو خالی هم دیگر ثمر ندارد. صد روز را اگر هزار روز هم بکنند، این حکومت نان سر سفره مردم بیآور نیست! سیاست اقتصادی شبه جنگی جمهوری اسلامی همین است که هست!

این اقتصاد نه اصلاحات بردار است، نه تعدیل بردار. نان و زندگی مردم را گرو گرفته اند و ریخته اند داخل حلقوم هر جانور درنده اسلامی که اسلحه آقا را بردارد. هر آیت الله گردن کلفت و خیل آقازاده های بیشمار و دستگاه نظامی و امنیتی که به ضرب بگیر و ببند و بزن و بکش، حکومت را نگهداشته اند. آتش بیار معركة خطرناکی در منطقه شده اند! سفره مردم را به حساب پس انداز بشارالاسد و حزب الله و حماس بدل کرده اند! گردابی که معلوم نیست، کل جامعه را با چه سنگ سیاهی خواهد کوبید!

این صورت مسأله اقتصاد ایران است! مشکل اقتصادی مردم، سیاسی است! یک حکومتی هست و نیست مردم این کشور را تاراج می کند تا خود و شرکای مخوفش سر پا بمانند! اما این صورت مسأله نمی تواند و نباید ادامه یابد و تا ابد مردم را بچاپد و با وعده فردا به سر بدواند!

حکومت می گوید بودجه نیست، کسری داریم! به زبان ساده تر یعنی پول نداریم خرج جامعه و رفع نیازهایش بکنیم!

ثروت این جامعه کجا رفته است؟! این سؤال ساده همه مردمی است که زیر بار فلاکت اقتصادی تحمیلی جمهوری اسلامی کمر راست نمی کنند! هر روز برگ تازه ای از فساد مالی و اقتصادی ایادی حکومت، بانکداران، اختاپوس سپاه پاسداران و دستگاه مافیائی حکومتی رو می شود! رانت خواری و اختلاس و کلاهبرداری جدیدی علنی می شود و از سوی دیگر، جبهه جنگی جدیدی گشوده می شود! همه اینها ثروت و دارائی مردم است! که اینگونه به تاراج می رود! پس پول و ثروت هست، اما در دست مردم نیست! این وضعیت به هیچ وجه قابل تحمل نیست! برای ما مردم، پاسخ به این مسأله باید روشن باشد!

این وسط صدها هزار خانواده نابود می شود! کودکان بیشتری قربانی فلاکت تحمیلی حکومت اسلامی می شوند. از طرفی جمهوری اسلامی جامعه را وارد معرکه خونینی می کند. ماشین جنگی اش را حدادی می کند و در منطقه خود را یک طرف دعوا کرده است.

این حکومت کارش فقط سرکیسه کردن ما مردم نیست! می خواهد همه ما را باخودش به ته چاه ببرد! نپذیرفتن فلاکت اقتصادی تحمیلی و ریاضت اقتصادی جمهوری اسلامی یک امر فوری است! پس زدن سیاست جنگی آنها به طریق اولی یک امر فوری است!

در یک کلام هر فعال و مدافع حقوق کودک به عنوان یک فعال کارگری و اجتماعی باید به میدان بیاید و برای سازمان دادن اشکال متنوعی از اعتراضات اجتماعی و مطرح کردن حقوق پایه ئی کودکان و افشاءگری فعال علیه سیاستهای جنگی جمهوری اسلامی در منطقه بکوشد!

همه ما حساسیت وضعیت موجود را می دانیم. صورت مسأله روشن است. درست در دل همین بحران است که وجود اعتراضی ما اثبات می شود. حق کودک از حق کارگر، از حق زن جدا نیست! وضعیت کنونی حضور فعال و همه جانبه ما را می طلبد! این بحران باید به نفع ما حل شود و این ممکن نیست، مگر با مطرح کردن خواستها، مطالبات روشن و تبدیل کردن آنها به خواست مشترک اجتماعی. کمتر کسی است که نداند وعده های جمهوری اسلامی جز برای فریب مردم و وقت خریدن نیست! اما این را باید به یک اعتراض بدل کنیم.

جمهوری اسلامی باید با ضرب اعتراض ما مداوما روبه رو شود. این حکومت سر بازسازی جامعه و بهبود اوضاع را ندارد، اگر داشت، سی و چهار سال وقت داشت.

هم اکنون مبارزات پرشوری در سطح جامعه شکل می گیرد، باید با تمام قواء نه تنها در این تجمعات اعتراضی شرکت کرد، که باید با اشکال متنوع در سازمان دادن این مبارزات میدان دار شد.

منبع: نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۷